

De onderstaande woorden uit de eerste rij moeten door middel van een verbindingstetter met de woorden uit de tweede rij worden verbonden, zodat nieuwe woorden ontstaan. De woorden uit de eerste rij staan reeds in de juiste volgorde. Bij juiste oplossing vormen de verbindingsteters van boven naar beneden gelezen een spreekwoord.

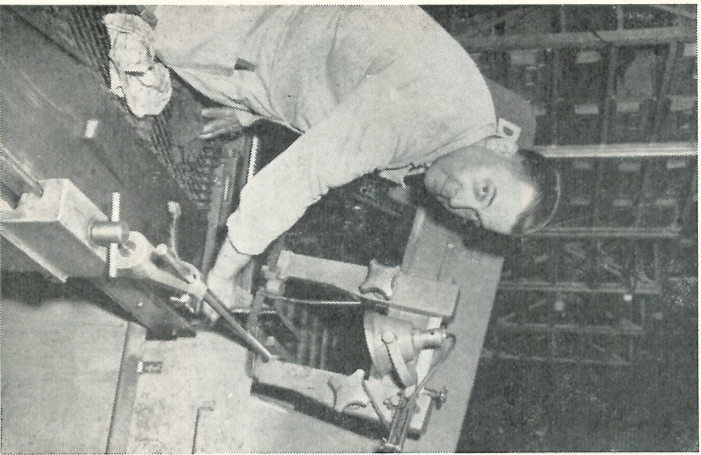
1. op — aad	11. bel — heid
2. ar — aal	12. arm — hil
3. ma — aal	13. ban — ier
4. na — al	14. kan — ier
5. ver — al	15. ka — ier
6. pap — da	16. mat — n
7. bes — dor	17. vers — oor
8. om — eel	18. vis — r
9. aan — eel	19. ver — ver
10. een — ger	

Voor deze niet al te ingewikkelde puzzel geven wij 3 punten voor de ladderpuzzelaars; de overige inzenders kunnen de volgende prijzen winnen: 1e prijs f 15,—, 2e prijs f 10,—, 3e prijs f 7,50, 4e, 5e en 6e prijs f 5,—. Oplossingen (niet alleen het spreekwoord!) moeten vóór woensdag 27 mei in het bezit zijn van mej. Hartstuiker, redactie VDH-tje.

Wij lezen...

Laatste nieuws uit Utrecht
Tentoonstelling van in de vrije tijd vervaardigde artikelen zal op vrijdag 22 mei worden gehouden in gebouw Trianon. Ook zullen demonstraties plaatsvinden, o.a. van de handdoormachine.
Aanvang 8 uur.

Het Metaalnagaarlijn zal de volgende week even stilstaan bij het feit dat de heer J. A. F. Koole op 18 mei 191½ jaar in dienst van Van der Heem N.V. is. Gelukgewens!

GEBOREN (Maanweg):
Michael S. A., zoon van C. G. J. van Wilgen, Technische Dienst Rotterdam, d.d. 24-1-1959; Marijke J., dochter van J. H. Tomson, Meubelmakerij, d.d. 26-4-1959.
Paul H., zoon van L. van Zeeeland, TV-Montage, d.d. 22-4-1959; Martinus, zoon van J. van Noort, Meubelmakerij, d.d. 25-4-1959; Evert A., zoon van E. A. Mos, Gereedschapmakerij, d.d. 26-4-1959; Elisabeth J., dochter van H. A. Wijnants, Draaierij, d.d. 26-4-1959.
GEBOREN (Utrecht):
Irvins D., zoon van E. W. V. Kolms, Montag, d.d. 30-4-1959.

Van harte gefeliciteerd

DOMBO goedkoper
Dombo, de nieuwe handstofzuiger, is goedkoper dan de redactie dacht. Voor slechts f 98,— (wij schreven f 98,50) kunt u in het bezit komen van dit zeer praktische apparaat.

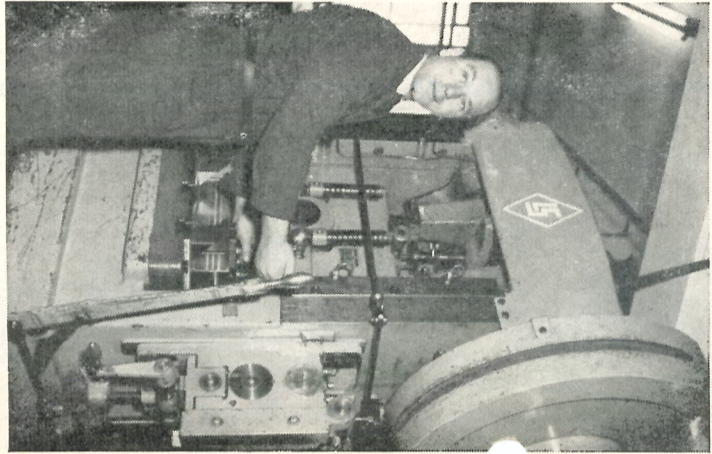
Een 17-jarige scholier is te Johannesburg wegens diefstal van een gerantme uit het natuurrijke-historielokaal van zijn school tot een maand voorwaardelijke gevangenisstraf veroordeeld. Hij had het geraamte naast zijn slapende vader in bed willen leggen.

Er waren moeilijkheden toen wij de heer J. H. Kloosterziel, chef van de Stofzuigermontage, opzoekten. Die zal hij 18 mei, de dag van zijn 12½-jarig jubileum, wel vergeten zijn. Onze gelukwensen.

UIT DE BRAND

Utrecht nam op 2 mei deel aan brandweerwedstrijden te Lopik. De Utrechtse spuitgasten hadden het wel moeilijk! Een verslagje van deze wedstrijden publiceren wij de volgende week in dit blad.

12½ jaar heeft de heer N. J. Hofland zijn plaats in de afdeling Plaatbewerking bezet. Maandag 18 mei is zijn jubileumdag. De redactie feliciteert u hierbij.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG EN UTRECHT

VANDER HEEM

Redacteur:
C. SCHREVEL
Nr. 599
16 mei 1959

VAN DER HEEM IN 1958

Op dezelfde dag dat dit VDH-tje uitkomt, verschijnt het jaarverslag voor aandeelhouders. Reeds enige weken geleden hebben wij in de pers aangekondigd dat op de algemene vergadering van aandeelhouders, te houden op 26 mei aanstane zal worden voorgesteld het dividend vast te stellen op 8% (vorig jaar 10%).

Wij allen weten dat een jaar geleden de gang van zaken in de fabriek wel geheel tegengesteld was aan de situatie op het ogenblik. We bevonden ons midden in een economische teruggang, die de mooie naam „recessie“ kreeg. Dit betekende echter dat heel Nederland zich onzeker voelde; aankopen werden uitgesteld en de toeh al zo taale Solenjes moesten nog maar een jaartje langer mee. Het gevolg was, dat de Solex moeielijker werd verkocht. Er waren grote voorraden, ook bij de handel en de productie moest worden ingetrokken. Met uitzondering van de televisie, was voor onze andere producten op de Nederlandse markt eenzelfde tendens waar te nemen: een dalende omzet en door de scherpe concurrentie een lagere opbrengst. Uitdrukkelijk zij hierbij vermeld dat deze marktovergang niet uitsluitend onze producten betrafte, doch in even grote mate voor andere fabriekanten gold. In het algemeen is namelijk ons aandeel op de Nederlandse markt niet gedaald; het is in enkele sectoren zelfs gestegen (bij voorbeeld voor stofzuigers).

Het onzekerbedrag van de exportleveringen daalde niet, doch ook onze concurrenten op de wereldmarkt hadden niet het probleem van grote voorraden en een dalende vraag te kampen. Het is dus begrijpelijk dat door de grote concurrentie de winstmarge op onze export geringer werd.

En (om niet uit de toon te vallen, zouden we haast zeggen) was ook de omzet op het gebied van telecommunicatie-apparatuur en elektronica lager dan verleden jaar, doch dit had een andere oorzaak en is heel eenvoudig te verklaren: Er kwamen namelijk minder opdrachten gereed. In deze sector is in het algemeen de fabricageduur lang en de keuring bij eindaflevering duurt soms enige maanden.

Het tweede halfjaar bracht verbetering in de economische situatie. In het eerste halfjaar stelden wij ons nog de vraag wat de verdere ontwikkeling zou brengen. Nog grotere achteruitgang met voortdurende stijging van de werkloosheid? Voortduren van de onzekere toestand of een werkelijk herstel.

Gelukkig is thans sprake van enig herstel, dat zich uit in een voor ons bevredigende orderportefeuille en een stijgende omzet, maar nog geen ruime winstmarges. De concurrentie blijft groot, hetgeen vooral tot uitdrukking komt in zeer scherp gestelde verkoopprijzen.

Wat nu het jaar 1958 betreft, de omzet daalde met 5%, het omkosten-cijfer steeg niet verder, het exploitatietoestand daalde met 25% door de kleinere omzet en de vermindering van de winstmarge.

Na een daling in het eerste halfjaar, is de personeelsbezetting in de fabriek in het tweede halfjaar weer gestegen tot boven het peil van eind 1957.

Wij zullen thans niet verder ingaan op de balanscijfers. Zij, die hiervoor belangstelling hebben, kunnen bij de afdeling Bibliotheek het jaarverslag ter inzage vragen. De eerste post op onze balans betreft Gebouwen en terreinen en het belangrijkste deel daarvan is ons gebouwencomplex aan de Maanweg in Den Haag. Beter dan het vermelden van cijfers betreffende aanschaffingswaarde, vervangingswaarde, boekwaarde en dergelijke, vonden wij het u iets te laten zien van deze post en daarom vindt u als bijlage een mooie luchtfoto van ons gebouwencomplex, welke foto ook in ons jaarverslag is afgedrukt. Voor de meesten zegt dit allicht meer dan cijfers op de jaarbalans.

En nu de vooruitzichten voor het jaar 1959, waar alweer ruim 4 maanden van om zijn.

De directie zegt hiervan in het jaarverslag.

„Onze orderportefeuille is bevreemdigd en de omzet beweegt zich weer in stijgende lijn; de concurrentie is echter sterker geworden, waardoor het prijspeil neiging tot dalen vertoont. Door de belangrijke uitbreiding van onze productiecapaciteit in voorgaande jaren is een verdere opvoering van productie en omzet thans reëuserebaar zonder verdere aanzienlijke investeringen. In verband met het seizoenkarakter van enkele voor het rendement van onze onderneming belangrijke artikelen, is het bezwaarlijk een voorspelling te geven voor het jaar 1959.

Naar onze mening ligt het dieptepunt van de recessie achter ons, zodat wij het wel verantwoord achten het jaar 1959 met gepast vertrouwen tegemoet te zien.

IN MEMORIAM

Maandagmorgen vroeg werden wij opgeschrikt door het ontstellende bericht, dat onze medewerker Dirk Smit van de Radiomon- tage zondag plotseling uit het leven was heengegaan.

De heer Smit diende zijn vaderland in Indonesië en kwam daarna in 1950 bij ons op de montage. Ook hier diende hij, rustig, toegewijd, zonder veel drukte, eerst als monteur, de laatste jaren als trimmer.

Zijn ouders verloor hij reeds vroeg. Zijn leven kenmerkte zich door een grote eenzaamheid. Toch deed hij hier 8½ jaar lang zijn plicht.

Zij die hem beter kennen weten dat de moeiten van het leven hem niet werden bespaard. Veel geluk heeft hij niet gekend. Daarom is ook voor ons dit heengaan een boodschap om toch te waarden heengeen ons in het leven wordt geschonken en ook hen die eenzaam zijn of in moeielijkheden zitten met raad en daad te helpen.

Een vriendelijk woord kan al zoveel doen.

Moge hij nu de rust hebben gevonden die hij tijdens zijn leven niet heeft gekend.

SERVICE-KLANTEN ATTENTIE!

In verband met de nieuwe openingstijden van ons service-station Melkwegstraat 28, kan het personeel van de fabriek Maanweg, dat om 7.42 uur met de werkzaamheden begint de reparaties aanbieden in de hal van de personeelswinkel vanaf 7.30 uur vóór werktijd. Het personeel dat om 8.30 uur begint kan zoals gewoonlijk rechtstreeks bij de service terecht. Afhalen op de normale wijze aan de service vanaf 5 uur.

J. Hansdijk is een vertrouwde figuur in onze ondernemingsraad. Sedert 22 juli 1949 in onze dienst, is hij al die jaren reeds werkzaam als stempelmaker op de afdeling Gereedschapmakerij. Hij werd door het CNV kandidaat gesteld voor de groep mandloners. Zijn rechte op zijn verkiezing was „als lid van de OR heb ik steeds als mijn belangrijkste taak gezien en een wegwijzer naar de problemen, waarmee zij vaak in het dagelijks leven worden geconfronteerd”.

Th. A. Oosterlaken, een van de „new-comers” in onze OR, kwam op 31 augustus 1953 in onze dienst. Als gereedschap stempelemaker en als vertouwensman is hij wel haast een onmisbare figuur in de Mechanische Werkplaats T.C. Kandidaat gesteld door de KAB in de groep turoloners. „Als een van de belangrijkste taken van de nieuwe OR zie ik de bestudering van het personeel van de winstafdeling”, zo verklaarde hij. „Verder zie ik als mijn belangrijkste persoonlijke taak de algemene opinie over de OR in positieve zin te beïnvloeden”.

Ook M. C. H. v. d. Anker is, alhoewel voor vele Van der Heemers geen onbekende voor de OR een nieuweling. Hij is reeds gedurende 6 jaar werkzaam op de afdeling Randmontage. Het CNV stelde hem kandidaat. „Ik vind het belangrijk, dat wij in de OR een instrument hebben om als werkmensen ons belang van het bedrijf en het personeel te laten horen en te laten weten wat meer begrip te kweken voor het werk van de ondernemingsraad”.

Op 26 februari 1951 trad I. J. v. d. Velde in onze dienst. Tegenwoordig kun je hem op de afdeling Spoelafdrachte vinden. Kandidaat gesteld door de ANMB, nu weer in de OR zien verschijnen. Als voornaamste taak van de nieuwe OR ziet hij mee te werken aan het binnen redelijke termijn verwezenlijken van de werkafverking. „Ik vind het jammer, dat er soms niet wat meer pubiciteit wordt gegeven aan datgene wat er door de OR wordt bereikt. Hopelijk komt hier nog eens verandering in”.

Toen D. Blokpoel op 14 augustus 1936 in onze dienst trad, was er van een OR nog geen sprake, wel van proefmodellen. Aan de proefmodellen heeft hij in de bijna 23 jaar dat hij al tot de Van der Heem-familie behoort zijn beste krachten gegeven. In de komende twee jaar hoopt hij datzelfde te doen aan de OR en daar zijn zowel de ANMB als een aantal kiezers kennelijk van overtuigd. „Ik kan er nog zo weinig van zeggen. Ik hoop alleen, dat ik het vertrouwen dat men in mij stelt niet beschaamt”, was zijn reactie op zijn verkiezing.

Op de Stofautemontage is G. Lindenhof werkzaam. Die situatie bestaat al sinds 23 oktober 1941, toen hij als 15-jarige onze geleerden kwam versterken. Datzelfde gaat hij nu (naar niet meer als 15-jarige) doen bij de OR, waarbij hij zich gestand weet door het vertrouwen van de ANMB en de kiezers. „Ik zie mijn verkiezing als lid van de OR als een waardige afsluiting van mijn opleiding, die ik gedurende de laatste jaren in mijn vakoverschik heb ontvangen, om mij voor dit werk geschikt te maken”.

R. Lucas is een van de nieuwe leden van onze OR, die in de komende zittingsperiode onze niet-gereedschapmakers zal versterken. Sedert 18-1-1954 in onze dienst, is hij de Slijperij trouw gebleven. „Ik vind mijn verkiezing in de OR daarom zo belangrijk, omdat ik dit als een bijna als misbaar verlengstuk zie van mijn werk als plaatsvervangend tarteelcommissielid voor de Nabewerking”.

Wat ziet u als uw belangrijkste taak in de nieuwe Ondernemingsraad?

Rutim 13 jaar is het geleden, dat J. W. Imani een arbeidsovereenkomst met ons bedrijf sloot. De Spintierij is zijn dagelijks werkterrein. Daar heeft hij nu een belangrijk werkterrein bij gekregen. In de OR, waarin hij zitting neemt voor de niet-gereedschapmakers, wil hij de organisatie van de OR zien als een van de belangrijkste taak om het personeel te helpen verdedigen, en hen voor te stellen over het werk van de raad”.

De heer W. J. Zegers, die deze week nog zijn 25-jarig jubileum vierde, behoort tot de meest belangrijke leden van de OR. Hij heeft hem reeds onder haar leiding. De KAB en de kiezers hebben hem opnieuw hun vertrouwen gegeven. Aangezien wij hem op zijn jubileumdag niet willen vergeten, om hem enige woorden te ontfermen, volstaan wij hier met de 208 stemmen te laten spreken, die hij in de groep toezicht houdende weekloners verkreeg.

J. A. Toole, baas in de afdeling Stofautemontage in onze OR. Op 29 oktober 1940 begon hij zijn loopbaan bij ons bedrijf. Hij werd door de ANMB kandidaat gesteld houdende toezicht houdende weekloners. Zijn huidige houding in zich dat hij de problemen als OR-lid op een eigen manier zal benaderen. „Als mijn belangrijkste taak beschouw ik het jverren voor de belangrijkste van het personeel en voor die van het bedrijf”.

De maandloners Klasse 1 t.m. 6, weken zich in de nieuwe OR onder meer vertegenwoordigd door de heer P. ten Pierik, die door het CNV kandidaat werd gesteld. Misschien mogen wij het niet helemaal zo stellen. Want om met zijn eigen woorden te spreken: „In de eerste plaats zie ik het als mijn taak de belang van het bedrijf en het gehete personeel te behartigen, met daarnaast de specifieke belangen van de groep die ik vertegenwoordigt”. De heer Ten Pierik, werkzaam op ons Bedrijfsbureau Telco is in het ondernemingsraadwerk geen nieuweling; van 1940 t.m. 1951 was hij reeds Kennid in een ander bedrijf.

M. Reimerink Kennen wij reeds sedert 30 maart 1953, toen hij als tijdschrijver zijn intrede deed bij Van der Heem. Tegenwoordig kunt u hem aantreffen op het Bedrijfsbureau Telco. De ANMB zag er wat in hem kandidaat te stellen voor de groep maandloners Klasse 1 t.m. 6 en de kiezers zagen er wat te geven. „Ik vind dat in hem hun vertrouwen en de OR in de eerste plaats een instrument moeten zijn, dat de directie tot voorlichting kan dienen. Ik vind het prettig daaraan in de toekomst mee te mogen werken in het belang van personeel en bedrijf”.

F. J. Farinaux kwam op 29 september 1947 in onze dienst. Mentueel is hij werkzaam in de Stal Ontwerp-groep. Zijn zetel daar zal hij in de toekomst echter van tijd tot tijd moeten verlaten om zijn zetel bij de OR in te nemen, die de niet-gereedschapmakers van Klasse 1 t.m. 6 hem hebben toevertrouwd. Zijn reactie op zijn verkiezing luidde kort en bondig: „Ik vind het prettig, dat ik als Van der Heemier los van enige organisatie het belang van personeel en bedrijf kan dienen in de OR”.

L. F. Laurier (moeten wij het u nog zeggen?) kunt u aantreffen op de afdeling Werkvoorbereiding. Ook Laurier is iemand die weinig of geen inproductie behoeft. Rutim 8 1/2 jaar dienstverband en ruim 4 jaar OR-werkzaamheden staan daar borg voor. De KAB stelde hem kandidaat voor de maandloners Klasse 7 en hoer en deed daarmee gezien de uitslag van de verkiezing een keus, die bij de kiezers aansloeg. „De wetenschap dat zeer veel Van der Heemers mijn kandidatuur hebben gestemd, zal mij steunen bij mijn OR-werk in de komende twee jaar”.

A. D. v. d. Kadde deelt het Van der Heemse wel en weer al sedert 30 augustus 1943. Ook hij werkt op de afdeling Werkvoorbereiding, zij het niet als werkvoorbereider, maar als bedrijfsstatist. Toch zal het „werk voorbereiden” hem niet vreemd zijn, aangezien hij in de voorste OR de functie van secretaris bekleedde. „Voor de komende zittingsperiode hoop ik dat datgene wat wij in de afgelopen twee jaar nog niet konden bereiken zal worden gerealiseerd”, waren de optimistische woorden, die wij als antwoord kregen op onze vraag naar zijn toekomstwensen als lid van de OR.

NEGEN NIEUWE LEDEN IN DE ONDERNEMINGSRAAD

Een belangrijk verschil met 1957 is dat thans drie niet-georganiseerden zitting zullen nemen in de nieuwe raad. In 1957 stelden de niet-georganiseerden geen kandidaten, dit jaar kwamen zij in drie groepen met een lijst uit.

Na de extra editie van het VDH-Cje, die wij dinsdagmorgen uitgaven, verstrekken wij u onderstaand behalve de volledige uitslag ook nog enkele aantallen en percentages.

Op 1 januari 1959 waren bij VDH 1765 personen in dienst, waarvan er 1448 (82%) mochten deelnemen aan de verkiezingen.

De opkomst bij het stemmen was als volgt:

Verkiezingsgroep	Kiesgerechtigd	Opkomst	In procenten
Turoloners en niet toezicht houdende weekloners	920	789	86 %
Maandloners Klasse 1 t/m 6	347	273	80 %
Maandloners Klasse 7 en hoger	115	82	71 %

Totaal: Iedere kiesgerechtigde mocht in 4 groepen één stem uitbrengen. Het volgende overzichtje laat u zien, hoeveel stemmen geldig werden getalvaard en hoeveel blanco, respectievelijk ongeldig.

Verkiezingsgroep	stemmen	blanco	ongeldig
Turoloners en niet toezicht houdende weekloners	1.015	128	65
Toezicht houdende weekloners	955	190	63
Maandloners Klasse 1 t/m 6	965	178	68
Maandloners Klasse 7 en hoger	903	226	80

Totaal: 3.838 = 79% 722 = 15% 276 = 6%
Achter de naam van iedere kandidaat staat het aantal geldige stemmen dat die kandidaat heeft behaald; de kandidaten, waarvan de namen zijn vetgedrukt, zijn gekozen.

Turoloners en niet toezicht houdende weekloners.

Lijst I (C.N.V. en K.A.B.)	Lijst II (A.N.M.B.)	Lijst III (vrije lijst)	Lijst IV (vrije lijst)
1. J. Hasdijk	1. J. v. d. Velde	1. J. v. d. Velde	1. J. v. d. Velde
2. Th. A. Oosterlaken	2. D. Blokpoel	2. D. Blokpoel	2. D. Blokpoel
3. M. C. H. v. d. Anker	3. A. Schippers	3. A. Schippers	3. A. Schippers
4. J. H. G. Wiszer	4. W. C. M. van Duijne	4. W. C. M. van Duijne	4. W. C. M. van Duijne
5. J. J. Raaphorst	5. J. G. v. d. Velden	5. J. G. v. d. Velden	5. J. G. v. d. Velden
6. M. C. v. Bitterswijk	6. J. van Antwerpen	6. J. van Antwerpen	6. J. van Antwerpen
7. J. H. Schröder	7. D. J. C. de Jong	7. D. J. C. de Jong	7. D. J. C. de Jong
8. H. W. J. M. Bloem	8. G. F. Köhler	8. G. F. Köhler	8. G. F. Köhler
9. A. Gees	9. R. Lucas	9. R. Lucas	9. R. Lucas
10. W. J. C. Dobbe	10. J. W. Imani	10. J. W. Imani	10. J. W. Imani
11. L. M. T. Schouten	11. M. Oberstadt	11. M. Oberstadt	11. M. Oberstadt
12. E. Schmeie	12. A. A. J. Temmisen	12. A. A. J. Temmisen	12. A. A. J. Temmisen
13. L. van Eenennaam	13. P. Boogaarts	13. P. Boogaarts	13. P. Boogaarts
14. W. A. Doll	14. F. P. de Tombe	14. F. P. de Tombe	14. F. P. de Tombe
15. P. N. Marrels	15. J. H. Vogel	15. J. H. Vogel	15. J. H. Vogel

Maandloners Klasse 1 t.m. 6.

Lijst I (C.N.V. en K.A.B.)	Lijst II (A.N.M.B.)	Lijst III (vrije lijst)
1. P. ten Pierik	1. A. D. van der Kadde	1. A. D. van der Kadde
2. W. J. M. Trimbos	2. M. A. Vellekoop	2. M. A. Vellekoop
3. J. A. van Grondelle	3. R. N. Nierop	3. R. N. Nierop
4. W. L. M. Hoogdunn		
5. C. Stoff		
6. A. J. C. Valk		
7. M. Reimerink		
8. L. van der Plas		
9. B. C. Somelto		
10. J. de Jong		
11. F. J. Farinaux		
12. G. C. Ooms		
13. C. Ph. Arnoldus		
14. D. Mulhijwyl		
15. P. Th. Verelzen		
16. R. A. Hiemstra		
17. M. Reimerink		
18. L. van der Plas		
19. B. C. Somelto		
20. J. de Jong		
21. F. J. Farinaux		
22. G. C. Ooms		
23. C. Ph. Arnoldus		
24. D. Mulhijwyl		
25. P. Th. Verelzen		
26. R. A. Hiemstra		
27. M. Reimerink		
28. L. van der Plas		
29. B. C. Somelto		
30. J. de Jong		
31. F. J. Farinaux		
32. G. C. Ooms		
33. C. Ph. Arnoldus		
34. D. Mulhijwyl		
35. P. Th. Verelzen		
36. R. A. Hiemstra		
37. M. Reimerink		
38. L. van der Plas		
39. B. C. Somelto		
40. J. de Jong		
41. F. J. Farinaux		
42. G. C. Ooms		
43. C. Ph. Arnoldus		
44. D. Mulhijwyl		
45. P. Th. Verelzen		
46. R. A. Hiemstra		
47. M. Reimerink		
48. L. van der Plas		
49. B. C. Somelto		
50. J. de Jong		
51. F. J. Farinaux		
52. G. C. Ooms		
53. C. Ph. Arnoldus		
54. D. Mulhijwyl		
55. P. Th. Verelzen		
56. R. A. Hiemstra		
57. M. Reimerink		
58. L. van der Plas		
59. B. C. Somelto		
60. J. de Jong		
61. F. J. Farinaux		
62. G. C. Ooms		
63. C. Ph. Arnoldus		
64. D. Mulhijwyl		
65. P. Th. Verelzen		
66. R. A. Hiemstra		
67. M. Reimerink		
68. L. van der Plas		
69. B. C. Somelto		
70. J. de Jong		
71. F. J. Farinaux		
72. G. C. Ooms		
73. C. Ph. Arnoldus		
74. D. Mulhijwyl		
75. P. Th. Verelzen		
76. R. A. Hiemstra		
77. M. Reimerink		
78. L. van der Plas		
79. B. C. Somelto		
80. J. de Jong		
81. F. J. Farinaux		
82. G. C. Ooms		
83. C. Ph. Arnoldus		
84. D. Mulhijwyl		
85. P. Th. Verelzen		
86. R. A. Hiemstra		
87. M. Reimerink		
88. L. van der Plas		
89. B. C. Somelto		
90. J. de Jong		
91. F. J. Farinaux		
92. G. C. Ooms		
93. C. Ph. Arnoldus		
94. D. Mulhijwyl		
95. P. Th. Verelzen		
96. R. A. Hiemstra		
97. M. Reimerink		
98. L. van der Plas		
99. B. C. Somelto		
100. J. de Jong		
101. F. J. Farinaux		
102. G. C. Ooms		
103. C. Ph. Arnoldus		
104. D. Mulhijwyl		
105. P. Th. Verelzen		
106. R. A. Hiemstra		
107. M. Reimerink		
108. L. van der Plas		
109. B. C. Somelto		
110. J. de Jong		
111. F. J. Farinaux		
112. G. C. Ooms		
113. C. Ph. Arnoldus		
114. D. Mulhijwyl		
115. P. Th. Verelzen		
116. R. A. Hiemstra		
117. M. Reimerink		
118. L. van der Plas		
119. B. C. Somelto		
120. J. de Jong		
121. F. J. Farinaux		
122. G. C. Ooms		
123. C. Ph. Arnoldus		
124. D. Mulhijwyl		
125. P. Th. Verelzen		
126. R. A. Hiemstra		
127. M. Reimerink		
128. L. van der Plas		
129. B. C. Somelto		
130. J. de Jong		
131. F. J. Farinaux		
132. G. C. Ooms		
133. C. Ph. Arnoldus		
134. D. Mulhijwyl		
135. P. Th. Verelzen		
136. R. A. Hiemstra		
137. M. Reimerink		
138. L. van der Plas		
139. B. C. Somelto		
140. J. de Jong		
141. F. J. Farinaux		
142. G. C. Ooms		
143. C. Ph. Arnoldus		
144. D. Mulhijwyl		
145. P. Th. Verelzen		
146. R. A. Hiemstra		
147. M. Reimerink		
148. L. van der Plas		
149. B. C. Somelto		
150. J. de Jong		
151. F. J. Farinaux		
152. G. C. Ooms		
153. C. Ph. Arnoldus		
154. D. Mulhijwyl		
155. P. Th. Verelzen		
156. R. A. Hiemstra		
157. M. Reimerink		
158. L. van der Plas		
159. B. C. Somelto		
160. J. de Jong		
161. F. J. Farinaux		
162. G. C. Ooms		
163. C. Ph. Arnoldus		
164. D. Mulhijwyl		
165. P. Th. Verelzen		
166. R. A. Hiemstra		
167. M. Reimerink		
168. L. van der Plas		
169. B. C. Somelto		
170. J. de Jong		
171. F. J. Farinaux		
172. G. C. Ooms		
173. C. Ph. Arnoldus		
174. D. Mulhijwyl		
175. P. Th. Verelzen		
176. R. A. Hiemstra		
177. M. Reimerink		
178. L. van der Plas		
179. B. C. Somelto		
180. J. de Jong		
181. F. J. Farinaux		
182. G. C. Ooms		
183. C. Ph. Arnoldus		
184. D. Mulhijwyl		
185. P. Th. Verelzen		
186. R. A. Hiemstra		
187. M. Reimerink		
188. L. van der Plas		
189. B. C. Somelto		
190. J. de Jong		
191. F. J. Farinaux		
192. G. C. Ooms		
193. C. Ph. Arnoldus		
194. D. Mulhijwyl		
195. P. Th. Verelzen		
196. R. A. Hiemstra		
197. M. Reimerink		
198. L. van der Plas		
199. B. C. Somelto		
200. J. de Jong		
201. F. J. Farinaux		
202. G. C. Ooms		

De natuur is een mooi stuk speelgoed

(VERVOLG MIERENVERHAAL)

De politie

Van het nest af lopen verscheidene wegen met een druk verkeer in beide richtingen. De mieren rennen als het ware langs zo'n mierenstraat. Telkens staan ze met een ruk stil om hun tegenliggers met de sprieten te betasten en gaan dan weer verder. Een mier „spreekt” eigenlijk met de sprieten en omdat iedere mier de nestgeur heeft van het nest waartoe hij behoort, weten ze al gauw wie ze voor zich hebben.

Komt er nu een mier bij de ingang van het nest, dan wordt deze meteen betast met de sprieten. Deze ingang wordt namelijk bewaakt door de politie. De politiemannen zorgen er voor, dat er geen vreemde indringers binnen komen. Wordt de aanval te groot, wat wel eens kan voorkomen, dan wordt er onmiddellijk hulp gehaald en met een dubbele politiemacht wordt de vijand weggejaagd. De mieren hebben ook een goed verdedigingsmiddel n.l. het mierenzuur. Dit kun je ruiken, als je met je neus boven een mierenhoop staat; een typische zure lucht.

Herders en vee

Wanneer we een bepaalde mier een eindje volgen, dan kan het voorkomen dat deze opeens langs de stam van een boom omhoog klautert, een tegenkomende mier met de sprieten betast en verder doortrekt, totdat ergens bij een tak wordt halt gehouden. Wat is hier te doen, zullen jullie denken? Wel, daar zocht dan een bladluizenfamilie. De mieren weten, dat de bladluizen vocht uit planten zuigen. Deze plantensappenvoer is lekker en om van deze lekkernij mee te genieten, houden de mieren de bladluizen als melkvee. Hebben nu de mieren trek in een zoete dronk, dan bewerken ze het achterlijf van de bladluizen, waardoor er telkens een druppeltje vocht te voorschijn komt en dat likken de mieren dan op.

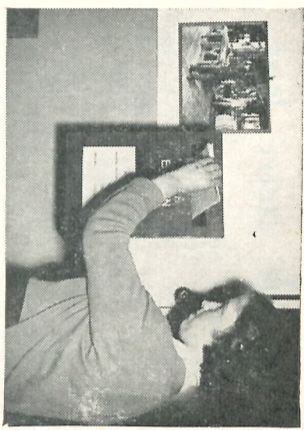
Hele mierenvolken houden deze bladluizen in hun eigen nest. Ze worden zeer goed verzorgd. De herders behouden het vee voor afvalen en bewakers houden de dieren op een afstand. De bladluizen worden op plantenvoerfelds gezet ergens onder in het nest, daar

KEES FLEUR uit Utrecht loste de verkeerspuzzel als volgt op:

De eerste fout, nee dat is raar. Zij riden met z'n drieën naast elkaar. De tweede rijd zo zonder schromen een straat in waar je niet mag komen. Gezien het bord met witte band. Hij mag er wel in van de andere kant. Als no. 3 een Solox, 'n fine bromfiers. Maar om zo achter op te zitten. Nee, dat's verboden en dus niets. No. 4 zie ik met losse handen rijden. Dat moet je in 't verkeer bestis vermijden. Vergeet haar handje uit te steken en neem zwaai naar de bocht te kort. Dit zijn de fouten door mij gevonden en in een rijmpje samengebonden.

C. H. Voorhoeve.

BRIEVENBUS

Beste jongens en meisjes,

Wat gezellig zoveel brieven van jullie te krijgen. We zullen proberen ze allemaal te beantwoorden. Of het lukt is de vraag, maar dan komt dat de volgende keer wel in orde. We vinden het fijn, dat er zoveel oplossingen zijn ingestuurd. Sommigen hadden er leuke tekeningen bij gemaakt en er was zelfs één oplossing op rijm gezet. Leuk hoor. Jammer, dat niet iedereen een prijs kan winnen, maar dat is bij wedstrijden nu eenmaal zo. Hadden onze Utrechtse jongens en meisjes geen zin om te schrijven? Er was niet één briefje uit Utrecht bij.

Wouter Arnoldus, Rotterdam. Ik kan best begrijpen, dat de meester je een knappe tekening vindt. Wij vinden het ook erg knap van je. Je bent niet de enige, die vindt, dat de jeugdkrant wat vaker moest komen, maar als hij zo vaak zou komen, zou je er misschien niet meer zo naar uitkijken. De oplossing van je verkeerspuzzel was goed hoor. En wat had jij een prachtig rapport!

Françoise Hofman, Den Haag. Wat fijn zeg, dat je ook zo'n mooi rapport had met Pansen. Voor tekenen had je zeker ook een goed cijfer, want ik vond je tekening van Sneeuwvrije en de zeven dwerigen erg mooi en zo leuk gekleurd. Daar had je goed je best op gedaan. Wel bedankt hoor.

Jeanine Hofman, Den Haag. Jij ook bedankt voor je mooie tekening van het slappe prinsesse. Ik was er wat bij mee. Ik vind het heel lief prinsesse in die mooie wieg van rood, wit en blauw met de oranje gordjuntjes. Al ben je nog niet op school — je bent toch erg knap om zo'n keurig briefje te schrijven met hulp van mama.

Wim Klein, Schiedam. Bedankt voor je puzzel, Wim. Deze keer konden wij hem nog niet plaatsen, maar misschien in de volgende jeugdkrant.

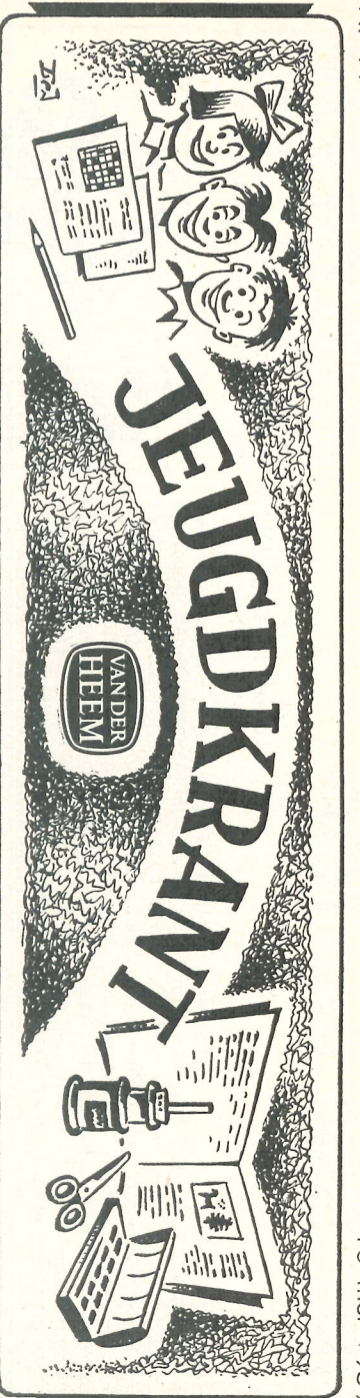
Ria Klein, Schiedam. Wij kregen nog meer verhalen naar jouw verhaal ontvangen wij het eerst. We hebben het dus nog kunnen opmerken. Onze tekenaar „Ben” heeft er een paar tekeningen bij gemaakt. Hoe vind je ze?

Johan Overdoorn, Voorburg. Jij en je broer Peter zijn ook al van die trouwe klanten van de Jeugdkrant. 't Is een leuk idee van je Johan, van dat handenaarbedelclubje hier op de fabriek, maar ik ben toch bang, dat er niet veel van kan komen. Die fijne gereedschappen zijn echt een beetje te duur om daar zomaar mee te knutselen. Is er in Voorburg geen leuke handenaarbedelclub?

Corahjeltje van Reizen, Noordwijk. Wat jammer, dat je deze keer weer geen prijs hebt gewonnen. Je oplossing was helemaal goed, maar ja, er waren zoveel inzendingen en niet iedereen kan een prijs winnen. Toch maar volhouden — wie weet hoe gauw jouw deurt komt.

Ada Slicher, Den Haag. Leuke verhalen kan jij schrijven Ada. Heb je dat van je vader geleerd? Ik kan je nog niet helpen, dat we ze ook kunnen laten drukken in de jeugdkrant. Er zijn nog meer kinderen die mooie verhalen hebben ingestuurd. Even afwachten, maar heb je een lijne dag gehad met Koningsmaatschappij? Zeg maar tegen je broer dat ik zijn briefje er aardig vind.

Kees Fleur, Utrecht. Je gedicht vonden wij prachtig Kees. Jammer dat je geen prijs hebt. Je moet maar denken: volgende keer beter.

HOE KEES DOOR EEN BROMVlieg WERD GERED

Het was al dagen lang prachtig weer en vandaag was het zelfs warm. Kees had het al gevoeld toen hij 's morgens naar school toe ging. En dan te denken dat het nog maar lente was! Dat loopt van de zomer natuurlijk weer mis, hadden de grote mensen gezegd, die het altijd zo goed wisten. Kees liet ze dan maar praten. Hebben ze hebben, dacht hij en hij genoot als hij na schooltijd nog zo heerlijk kon buitenspelen en nog wel zonder jas. Maar nu op school was het toch wel wat erg warm. Alle ramen stonden open maar daardoor verlangde je eigenlijk nog meer naar buiten. Het eerste uur hadden ze rekenen gehad maar het wilde niet vlotten. Toch wel jammer dacht Kees, dat we nog geen vakantie hebben. De meester scheen geen last te hebben van de warmte. Oververmoebaar had hij de ingewikkelde vormgevingen en staarttelingen op het bord uitgewerkt. Je moet er maar zin in hebben vond Kees en hij dacht hoe heerlijk het nu zou zijn in het zwembad. Hij keek eens om zich heen. Een blauwachtige bromvlieg zoemde door de klas en verdween toen weer naar buiten. Gelukkig beest, dacht Kees. Zouden de andere jongens het nu wel lollij vinden om op school te zitten? Wacht maar, als hij onderwijzer was zou hij zeggen: kinderen het is vandaag zulk mooi weer, we gaan naar buiten. Onvlekkend kreeg hij een hekel aan meneer Overman, want die ging maar gewoon door met zijn sommen, of er geen zon en geen zwembad bestond.

De bromvlieg was inmiddels via de blonde paardestaart van Corrie van de slager, die ze altijd dikke Corrie noemden, beland op een geranium voor het raam. Misschien heeft hij Corrie wel voorgesagd, dacht Kees en hij vond het idee om alle vliegen te leren lezen en spreken nog niet zo gek. Alleen zouden ze nooit kunnen schrijven, want hoe zouden ze een potlood of pen moeten vasthouden. Je zou natuurlijk hele kleine pennefjes kunnen maken, fantasieën de Kees verder. En hele kleine krijtjes om op bord te schrijven. Als ze dan maar niet van die priegellettertjes zouden maken, want dan zou Kees het in de achterste bank vast niet kunnen lezen.

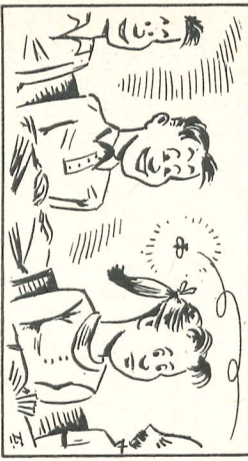
De bromvlieg ziezagde weer door de klas en kwam opnieuw op Kees af. Nu ga ik tegen hem praten dacht Kees en toen de vlieg op zijn bank kwam zaten en bedruifde om de inktpot heen liep zei Kees heel zachtjes tegen hem: Waarom ga je niet naar buiten? Het is zulk prachtig weer en hier is het zo warm. „Ik naar buiten”, zei de vlieg en Kees zag dat hij ineens veel groter was, „Ik naar buiten, dat kan toch niet. Je weet toch dat ik jullie nieuwe taalleeraren ben. Ik zou maar

wij het zulk prachtig is, maar nu wil hij nog taal leren ook. Hij moest lachen bij de gedachte. Een vlieg die Nederlandse taal gaat leren. Het zou toch wel makkelijk zijn, vond Kees, want dan zouden die vliegen je begrijpen als je wat tegen ze zei. En wat zou moeder dan blij zijn want die moept altijd zo op die vize vliegen, die al maar op het eten zitten. Ze zou er dan gewoon een bordje bij kunnen zetten: Verboden voor vliegen. Natuurlijk zou er dan wel een hele grote bromvlieg verschijnen die moeder zou vragen het bordje weg te halen, want ook vliegen moeten eten. Maar nee, dat kon toch niet, want al zouden alle vliegen taallessen krijgen, dan zouden ze nog niet kunnen praten. Nou, vond Kees, dat moesten ze dan ook maar leren.

De bromvlieg cirkelde nu om het hoofd van de onderwijzer. Stel je voor, mijnheer Kees verder, dat die vlieg zijn taal nog beterkende dan de meester en dat hij dan zou zeggen: meneer Overman het spijt me heel erg, maar dit gedeelte van de zin staat niet in de derde naamval, maar in de vierde. Wat zouden de jongens dan een lol hebben.

De bromvlieg was inmiddels via de blonde paardestaart van Corrie van de slager, die ze altijd dikke Corrie noemden, beland op een geranium voor het raam. Misschien heeft hij Corrie wel voorgesagd, dacht Kees en hij vond het idee om alle vliegen te leren lezen en spreken nog niet zo gek. Alleen zouden ze nooit kunnen schrijven, want hoe zouden ze een potlood of pen moeten vasthouden. Je zou natuurlijk hele kleine pennefjes kunnen maken, fantasieën de Kees verder. En hele kleine krijtjes om op bord te schrijven. Als ze dan maar niet van die priegellettertjes zouden maken, want dan zou Kees het in de achterste bank vast niet kunnen lezen.

De bromvlieg ziezagde weer door de klas en kwam opnieuw op Kees af. Nu ga ik tegen hem praten dacht Kees en toen de vlieg op zijn bank kwam zaten en bedruifde om de inktpot heen liep zei Kees heel zachtjes tegen hem: Waarom ga je niet naar buiten? Het is zulk prachtig weer en hier is het zo warm. „Ik naar buiten”, zei de vlieg en Kees zag dat hij ineens veel groter was, „Ik naar buiten, dat kan toch niet. Je weet toch dat ik jullie nieuwe taalleeraren ben. Ik zou maar

Daar had je watempel die bromvlieg ook weer. Wat bezielde toch zo'n beest om nu weer binnen te komen. Hij zocht de om Kees zijn hoofd. Net een klein straalgeriefje vond Kees en hij vloogde de vlieg met zijn ogen. Zzzzz deed deze en hij streek meer op Kees z'n taalboek. Kijk dacht Kees, niet alleen dat zo'n stom beest naar binnen vliegt ter-

eens beter opletten als ik jou was”. En meteen liep de vlieg naar het bord toe en vervolgde de les van meneer Overman.

Wat gek, dacht Kees, een vlieg als onderwijzer. Dat is dan zeker meneer Vlieg. Kees lachte hardop, zodat alle kinderen omkeken. Maar dat was vreemd, ze leken allemaal op vliegen. Corrie met de paardestaart en Hans met zijn sproeten. En Jan en Karel en Betsy, die altijd boos werd als ze geen Betty werd genoemd. Voor hem zat Henkie met zijn rechtopstaande kuif op zijn vliegekop — of moet ik nu hoofd zeggen? dacht Kees — en naast hem Rob, met wie hij altijd naar huis liep en die nu bedruifde over zijn vleugels streek. Maar aan de bril kon je echt zien, dat het Rob was.

Meester Vlieg ging door met de les. Wat een bromston, dacht Kees en een ogenblik verlangde hij terug naar meneer Overman. Zou dit nu altijd zo blijven? Plotseling zag Kees, dat ze niet meer in een lokaal zaten. Nee, ze zaten buiten heerlijk onder de bomen en hij kon naast zijn bank de voorjaarsbloemen plukken. Hij was er helemaal mee verzoend in een vliegenklas te zitten.

Alleen jammer, dat hij nu niet meer met Rob kon meelopen, dacht hij. Maar wat was dat? Waarom was meneer Vlieg ineens zo boos op hem? Kees kon zich niet herinneren dat hem wat was gevraagd, maar meneer Vlieg kwam naar hem toe en bromde: Kan je niet antwoorden als ik wat vraag? Meneer Vlieg werd ontzaglijk groot en gaf plotseling een venijnige prik in Kees z'n neus. En toen..... werd Kees niet een schrik wakker. Hij had gewoon zitten slapen. Snel keek hij om zich heen maar niemand scheen het te hebben gemerkt. Wat een geluk, dat hij op de achterste bank zat. De bromvlieg die op zijn neus had gezeten vloog het raam uit en Kees was weer helemaal wakker toen hij een beurt kreeg. En hij gaf nog een goed antwoord ook maar hij nam zich voor meer aandacht aan de les te besteden. Nee, vond Kees, dan heb ik toch maar liever meneer Overman!

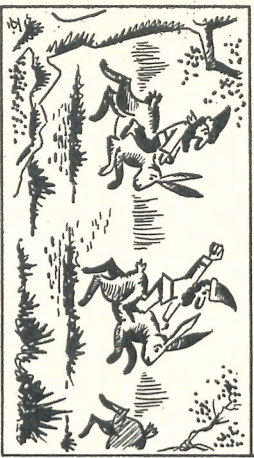

TIP, TAP en TOP

door RIA KLEIN

Heel het kasteel van de kabouters was in rep en roer. Er zou over een paar dagen groot feest worden gevierd. Maar Reus Dikdedak was gekomen en had al het geld gestolen. Nu konden ze geen feest vieren. De koning zat handerwringend op zijn troon. Alle kabouters stonden met elkaar te praten over een oplossing, want de elfjes zouden ook op het feest komen en nu was er geen geld.

In de hoek zaten drie kabouters Tip, Tap en Top. Ze stonden nog wat geheimzinnig te smoezen. Toen gingen ze naar de koning. „Sire, zei Top, wij willen naar de reus gaan om het geld terug te gaan halen”. Maar jullie weten loch wel dat het vreeslijk gevaarlijk is. Rommellebom die drie weken geleden gegaan is om het Elfenspin-sesje te verlossen is ook niet terug gekomen”, zei de Koning. „Ja dat weten we, maar mag het alstublieft? „Nu vooruit dan maar.”

De volgende morgen vertrokken ze onder luid geroep van hun vrienden. Nadat ze ongeveer drie uur gereden hadden, kwamen ze bij het kasteel van

de reus. Hun haasjes maakten ze vast aan een boom. Op hun tenen liepen ze toen naar het kasteel. Kijk daar staat een raam open, als we in die boom klimmen kunnen we over die dikke tak naar binnen. Zachtjes klommen ze in de boom en even later waren ze binnen. Het was de slaapkamer. Op tafel lag een groot boek. Daarnaast lag een papertje waarop stond:

Reus Dikdedak zal niet meer leven als hij drinkt van het groene water in het flesje op de schoorsteen. Daarvan moeten we hem laten drinken, dan heeft niemand meer last van hem”, zei Tap. „Ja maar we moeten eerst het geld terug halen”, zei Tip. Even later liepen ze over een grote gang. Aan het einde waren drie deuren. Op de eerste stond Schatkamer, op de tweede Gevangenis en op de derde Huiskamer. Vlug slopen ze de schatkamer binnen. Ja daar stonden al hun kisten met geld. Stuk voor stuk zetten ze de kistjes in de wagentjes. Toen ze klaar waren en Gondhaartje en Rommellebom wilden gaan bevrijden, kwam plotseling de reus de gang op. Vlug kropen ze in een donker hoekje. Hé, hé, hé, het op het nipperdje, dachten ze. Maar... dacht Top was door de reus gevangen en even later zat ook hij in de gevangenis.

Toen de reus terug kwam, ging hij naar zijn slaapkamer. Het was al laat. Vlug gingen Tip en Tap de gevangenen bevrijden. Ze dansten in het rond van vreugde. Maar Top zei: „Nu moeten we vlug opschieten. Maken jullie de wagentjes vertrekbaar. Ik zal intussen proberen de reus van het groene water te laten drinken. Ga nu gauw.”

WIE... hebben een prijs gewonnen?

Ja, daar zijn jullie natuurlijk erg nieuwsgierig naar, maar nog even geduld.

Berst willen we jullie vertellen dat we heel veel inzendingen hebben ontvangen. Veel meer dan we na de vorige prijsvragen verwachtten!

Jammer genoeg waren er nog al wat foute oplossingen van de kruiswoordpuzzel. De oplossing was:

1 — a, 2 — an, 3 — als, 4 — Aagt, 5 — aarde, 6 — ader, 7 — aad, 8 — Aa, en 9 — m.

De grote stad was Amsterdam.

Hij was loch niet moeilijk? De koppen en staarten van al die beesten waren bijna allemaal goed bij elkaar gekomen.

En de puzzel over die verkeersfuten? We hebben er geen fout in ontdekt!

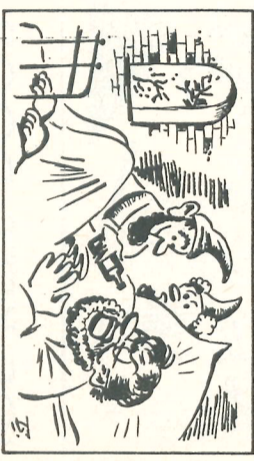
Keurig. We vinden het prachtig dat jullie de verkeersregels zo goed kennen. En niet alleen de jongens en meisjes van 12 t/m 15 jaar zonden ons de oplossing, maar ook veel kinderen die nog jonger waren! Dat vinden we flink.

- We hopen dat jullie ook als je op de fiets door de stad rijdt, laat zien dat jullie de verkeersregels zo goed kennen. Dan maken wij de stad al een stukje veiliger. En dat is wel nodig met al die ongelukken die je steeds in de krant leest.
- Soms was het wel moeilijk om na te gaan van wie een oplossing precies was. Er stond dan geen leeftijd bij, en heel vaak geen adres. En als er dan staat Pietje Jansen, nou dan wordt het wel moeilijk. Want er zijn meer Pietjes Jansen, die een vader hebben die bij Van der Heem werkt. Zetten jullie dus voortaan je adres erbij? Dan weten wij precies van wie de oplossing is.

EN HIER DAN... DE PRIJSWINNAARS

- Groep 4-5 jaar
1. Lemie Laurier
 2. Cora v. d. Veen
 3. Bertje Boymans
 4. Pietje Schotel
- Groep 6-7 jaar
1. Willy P. Son
 2. Lowietje Cirbel
 3. Fransje Boumeester
 4. Riny Kuylen

Vlug liepen ze de gang uit naar buiten. Top ging de huiskamer in en ja hoor daar stond het flesje. Hij sloop naar de slaapkamer. De kruk ging van de fles en... langzaam goot hij de inhoud in de open mond van de reus.

Toen ging hij gauw naar de anderen terug. Bij hen aangekomen zag hij dat het hele kasteel met reus en al verdwenen was. Ze stonden wat verwonderd te kijken. Maar spoedig gingen ze er vandoor. De haasjes liepen zo hard mogelijk.

Bij het kasteel aangekomen werden ze luid begroet door de kabouters, iedereen riep: „Hoera! Hoera! Hoera!” Toen moesten ze alles vertellen.

„En nu aan het werk; alles moet mooi en schoon zijn”, zei de Koning toen het verhaal uit was.

In drie dagen was alles klaar. De koning had naar de elfjes geen boodschap laten brengen. Hij wilde het elfje onder het feest binnen laten komen. Dan zou het een grote verrassing zijn. Eindelijk was de dag aangebroken. Toen alle kabouters en elfjes aan tafel zaten, kwam de koning binnen met... Gondhaartje, Gondhaartje, ropen alle elfjes en ze dansten en sproongen in het rond. Het werd een prachtig feest. En aan het einde vertelde de koning dat hij... met de elfenkoningin zou gaan trouwen. Zo bleven de elfjes dus altijd bij de kabouters.

- Groep 8 t/m 11 jaar
1. Joke Eykman
 2. Miop v. Duin
 3. Freddy Korsman
 4. Nelly Marlijn
- Groep 12 t/m 15 jaar
1. Annie Kreneker
 2. Hille Visser
 3. Dick Klees
 4. Corry Maas

Jullie prijsjes liggen klaar bij Mevrouw Reinhink in Den Haag of bij Mevrouw Breukers-v. Gool in Utrecht. Willen jullie vragen of iemand ze daar wil afnemen? Zoals beloofd krijgen ALLE inzenders een Verkeersspel. Laten jullie dat ook even afnemen? Hille Visser woont helemaal in Leeuwarden, die krijgt haar prijs toegestuurd.

Zo, dat was het dan weer. De prijswinnaars gefeliciteerd en alle anderen: een volgende keer meer succes!

De volgende Jeugdkrant verschijnt op 15 augustus a.s.

Bezoek aan het Krugerpark

Het is alweer een hele tijd geleden, dat ik iets heb geschreven over Zuid-Afrika. Weet je waar ik jullie nu mee naar toe neem? We gaan naar het Krugerpark. Vanuit Pretoria, waarover ik jullie de vorige keer heb verteld, rijden we met de auto naar het noordoosten van Transvaal. Daar ligt het Krugerpark tussen de Krokodilrivier in het Zuiden, de Limpopo en Rhodessa in het noorden en Portugees Oost-Afrika in het oosten. Het is een gebied zo groot als Nederland, waar allerlei soorten wilde dieren in hun natuurlijke staat leven en beschermd worden. Ja, als president Kruger in 1896 van dit gebied geen reservaat voor wilde dieren had gemaakt, waren een heleboel soorten nu uitgestorven. Er was eenvoudig geen plaats meer voor hen geweest. Maar gelukkig is dat nu anders.

een vaartje van 80 km door het park moet racen. Allereerst zou je dan een heliboel moois missen en bovendien de dieren die schrik op het lijf jagen. Overal staan trouwens borden waarop staat „Drive slowly”, wat betekent „rijdt langzaam”. Maar dat doe je vanzelf al. De eerste de beste morgen waren we haast voorbij een giraf gereden, die doodstil aan de kant van de weg stond. Toen we stopten zagen we op een open plek in het bos een hele giraffenfamilie. Het ene kind was ongetroefd, wilde de andere kant op, maar kreeg van matelkens een tik naar de goede richting tot ze eindelijk toeget en meeging. Wat was dat een prachtig gezicht zo'n hele groep bij elkaar. En wat is dat veel mooier dan in de mooiste dierentuin.

Als ik nu alle soorten antilopen moest opschrijven die wij gezien hebben zou er voortloep geen eind aan komen. Er zijn er zoveel! Eén van de mooiste en vlugste soorten is de „Impala”, een klein hertje, zo gracieus dat het wel een balletdanser lijkt. De grootste antilope is de eland. Verder zie je kuddes wilde beesten en zebra's altijd samen. Je ziet de grappige, schuwe „warthogs” (soort bosvarken) wegrepen. We hebben hulpaarden gezien en hyenas zien sluipen naar wat de leeuwen van de maaltijd overlieten. Verder zijn er allerlei soorten apen die soms erg lastig kunnen zijn en erg te keer kunnen gaan. En dan niet te vergeten de prachtige vogels, waarover ik jullie later meer zal vertellen. Ondanks al het moois om je heen, is de eerste vraag die je elkaar stelt, als je een andere auto tegenkomt: „Hebt u leeuwen gezien?”. Verbeeld je, het Krugerpark uitgaan zonder dat je een leeuw hebt gezien, dat gaat niet. Toch gebeurt het wel eens. Het zat ons in het begin ook niet erg mee, totdat wij op een morgen twee leeuwen op de

WIE WAS DR ZAMENHOF?

Zou één van jullie hierop het antwoord kunnen geven?

Maar laat ik het jullie zelf vertellen. Dr. Zamenhof was een oogarts. Hij werd in 1859 in Warschau (Polen) geboren en hij is wereldberoemd geworden niet door het feit dat hij oogarts was maar door iets geheel anders. Dr. Zamenhof heeft namelijk een nieuwe taal gemaakt. Jullie zult zeggen, wat hebben we daar aan, er zijn al zoveel talen. We hebben al zoveel moeltes met Frans, Duits en Engels. Moet er nu nog een taal bijkomen! Onzin.

Maar de bedoeling van Dr. Zamenhof is heel anders geweest. Niet om het de kinderen moeilijker te maken, maar om het de grote mensen makkelijker te maken. Als mensen elkaar niet verstaan zullen zij elkaar niet begrijpen en dat geeft vaak heel veel moeilijkheden. Conflicten en oorlogen ontstaan meestal door het ontbreken van begrip voor

weg zagen liggen. Nu moet je niet denken dat ze voor een auto opzij gaan. Wel nee, zij zijn immers hier de baas, niet wij. Dus bleven wij rustig wachten, terwijl wij ze eens goed konden bekijken. Vanuit het raampje probeerde ik foto's te nemen, maar ik bibberde zo, dat mijn reïsgenoet het overnam. Weet je, die ene leeuw keek zo naar mij! Het leek heel lang voordat zij eindelijk opstonden en in het bos verdwenen.

Toen reden we verder en jawel hoor, daar lag weer wat op de weg, maar het was geen dier. Het waren hele takkbossen. Hoe kon dat nu? Toen mijn reïsgenoet uit de auto ging om de weg- versperping opzij te schuiven, zag ik tot mijn schrik twee grote flaporen boven de bomen uitkomen. En jawel hoor, daar stond een olifant. Ik geloof dat ik gilde, want mijn reïsgenoet vloog ten minste in de auto. Als je zo'n dier bezig ziet met de bomen, snap je niet dat er nog één boom overblijft. Meeneer was even de weg overgestoken, vandaar die takken. Vol ontzag keken we naar het gevaarte. Ik daacht: „Moet hij deze kant opkomen? Een poot op het kleine fordje en floep, weg zijn we”. Maar nee, hij had gelukkig geen zin in ons. Stating vertweven hij in het bos, keek zelfs niet meer naar ons om.

Wordt vervolgd.

elkaar. Dr Zamenhof zei nu: Laten alle mensen mijn taal leren. Dan zullen alle volkeren met elkaar kunnen spreken en men zal elkaars boeken en geschriften kunnen lezen.

Jullie ziet, een prachtige gedachte. De taal die dr Zamenhof maakte is het Esperanto en het jaar 1959 is het Zamenhofjaar, omdat het nu honderd jaar geleden is, dat dr Zamenhof werd geboren. Te zijner ere zal het wereldcongres van de esperantisten, die al overal ter wereld te vinden zijn, in Warschau worden gehouden.

Misschien zal het zo zijn, dat over enkele jaren het Esperanto op alle scholen wordt onderwezen. Ook dat was een verlangen van dr Zamenhof. En misschien zullen dan die andere vreemde talen kunnen vervallen. Dus nog zo gek niet, vind je wel! Als jullie hierover meer willen weten, schrijf ons dan gerust.